

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnených **1/ M. T., 2/ C. T.**, bývajúcich v U., **3/ P. S.**, bývajúceho v P., proti povinným **1/ V. V., 2/ A. V.**, obom bývajúcim v P., zastúpeným JUDr. D. D., spol. s r.o., advokátom, Š., **o vymoženie 39 320,62 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 6 Er 255/2008, o dovolaní súdnej exekútorke JUDr. M. K., so sídlom Exekútorského úradu v P., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2009 sp.zn. 8 CoE 39/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 3. februára 2009 č.k. 6 Er 255/2008-52 zaviazal povinných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy exekúcie súdnej exekútorke JUDr. M. K., vo výške 122,49 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 196 Exekučného poriadku a § 142 ods. 2 O.s.p. Súdnej exekútorke priznal odmenu podľa ustanovenia § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. a náhradu hotových výdavkov podľa § 22 citovanej vyhlášky. Nepriznal jej odmenu uplatňovanú v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 vo výške 10 % z vymáhanej pohľadávky, teda uplatnenú sumu 3 997,54 €, pretože exekúcia bola zastavená na návrh oprávnených po tom, ako povinní splnili svoj záväzok z exekučného titulu.

Na odvolanie súdnej exekútorke Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. apríla 2009 sp.zn. 8 CoE 39/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že nemožno súhlasiť s tvrdením súdnej exekútorke, že trovy exekúcie treba vyčíslieť

v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. Exekúcia bola zastavená na návrh oprávnených po tom, čo povinní splnili svoju povinnosť. Preto prvostupňový súd správne pri priznaní odmeny exekútora postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm.c/ a § 22 vyhl. č. 288/1995 Z.z.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie súdna exekútorka. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázala na to, že v priebehu konania po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinní uhradili svoju pohľadávku oprávnenému aj trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi. Z toho dôvodu podali návrh na zastavenie konania, ktorý súd zamietol, ale zároveň zastavil exekúciu. Exekúciu zastavil skôr, než vydal rozhodnutie o podaných námietkach. V uvedenom videla zmätočnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože zastavil exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm.c/ Exekučného poriadku, keď zastavenie exekúcie navrhli povinní a nie oprávnení. Ďalej uviedla, že po plnení, teda po ukončení exekúcie nie je možné exekúciu zastaviť, nakoľko v tomto prípade bolo od exekúcie upustené v zmysle § 46 ods. 3 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Povinní vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že dovolaním bolo napadnuté uznesenie, proti ktorému dovolanie podľa § 239 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné, keďže sa jedná o trovy konania. K samotnému priebehu exekúcie a námietkam dovolateľky uviedli, že pohľadávku uhradili skôr, ako im bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a aj s oprávnenými sa dohodli pred doručením upovedomenia o zastavení exekúcie. Preto výrok o priznaní exekučných trov je správny.

Oprávnení sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydané vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa duševného vlastníctva a o trovách konania ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdna exekútorka napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jej dovolanie je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom.

Vady uvedené v tomto ustanovení súdna exekútorka v dovolaní výslovne nenamietala a dovolací súd ani nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. nie je prípustné.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávne vec právne posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietku účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie súdnej exekútorky smerovalo proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243d ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová